

Toldvæsen og hele vort Hærvæsen, saa skal man være en Smule forsigtig med den Maade, hvorpaa man gaar frem med den finantfuelle Status; og det er da for mig klart, at vi fornøftigvis maa gjøre Et af To: enten gaa videre i vore Besparselser ved tredje Behandling, end Thinget har gjort ved anden Behandling, vist under et meget bestemt Hensyn ved flere Afstemninger alene til Balance, eller ogsaa maa vi her optage Spørgsmaalet paany om en Udsættelse af de vestjydske Baners Anlæg. Ved Eiden af den ene af disse to Ting maa vi efter min Mening, hvis en Indkomstslat skulde kunne undgaas, desuden vedtage det foreliggende Forslag Nr. 14 eller et noget lignende, fornemmelig paa Grund af flere af de bevarede Udgifters særegne Natur, f. Ex af Udgiften til den Jernbanelinie, hvilken de Fleste vist vilde fremme og endnu mere, hvis begge Linier virkelig skulde fremmes. Jeg kan ikke forstaa, at, efterat man til andre Tider har realiseret betydelige Dele af Reserveconden, man ikke nu skulde kun realisere denne ene Million til. Naar danske Statsobligationer skal realiseres, er der jo den Betænkelse derved, at det vil kunne trykke Kursen stærkt paa disse her i Landet og det kan berede Vanskeligheder blandt Andet i Henseende til Privatrenten, men saa er det jo heldigt her, at vi have et saa stort Antal af udenlandske Obligationer i Reserveconden, og da der efter den høitærede Finantsministers Udsagn i de trykte Anmærkninger som sagt for Dieblicket er i Etigen i Kurs, saa kan jeg ikke begribe, at der kan være nogen uovervindelig Vanskelighed derved, og vil haabe, at den høitærede Minister vil tage Sagen paany under Overveielse paa den Basis, at Uendringforslaget under Nr. 14 vedtages.

Finantsministeren: Det ærede Medlem, der nu satte sig, blandede forskjellige Betragtninger sammen, som tildels modsig hverandre, men jeg tvivler dog ikke om, at Røntgenessentfæn af hans Foredrag egentlig var, at Fuldførelsen af de vestjydske Jernbaner skulde udsettes; det var egentlig det, der laa paa Bunden af, hvad han vilde opfordre det ærede Thing til at, gjøre. Da det ærede Medlem

har draget denne Sag frem, maa jeg bemærke, at naar han stræbte at vise, at der var en Modsigelse mellem det Standpunkt, der var indtaget af mig, og det, der indtoges af min Kollega Indenrigsministeren i denne Sag, beror dette paa en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Vi have indtaget samme Standpunkt i denne Sag, thi om vi end i sin Tid have haft forskjellige Anskuelser om, hvorvidt dette Anlæg overhoved var tilraadeligt, skal jeg bemærke, at, efterat Loven var givet, ophørte vor Tvivl desangaaende, og vi have begge ved Eiden deraf taget den Reservation, som min ærede Kollega — hvad det ærede Medlem, der kjender tidligere Forhandlinger saa nøie, vil vide — tog inden Loven blev vedtagen, nemlig, at det er under Forudsætning af, at de fornødne Midler dertil bleve bevilgede. Det ærede Thing vil erindre, at det er det samme Standpunkt, jeg hele Eiden har staaet paa; jeg er bunden ved Loven, men jeg har taget den samme Reservation. Der er i dette Thing i denne Session gjort et Forsøg paa at faae Loven forandret, men dette Forsøg har min ærede Kollega modsat sig — og Thinget har fulgt ham deri — fordi han ikke fandt, at der var tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at saadanne Forhold vare tilstede, som vilde gjøre det nødvendigt at forsinke disse nye Anlæg. Saadanne ere heller ikke tilstede for mig i dette Dieblil, og naar der kun bevilges mig de fornødne Midler dertil, skal der ikke være den mindste Betænkelse hos mig i den Henseende. Jeg vil imidlertid tilføie, at uagtet de vestjydske Jernbaner ere Hovedgjenstanden, naar der er Tale om, hvad der bevilges mig, fremdrager jeg dog ikke dem fremfor meget Andet, det er meget muligt, at der ogsaa paa andre Steder i Budgettet kan være Foretagender, som Regjeringen gjerne vil have fuldført, og som den har faaet Thingets Samstemning til, men med Hensyn til hvilke man kan komme til meget nøie at granske, om det ikke vil være rigtig at opsætte dem til et andet Aar, hvilket maasse vil være nødvendigt, for at Balance kan skaffes tilveie. Dette er mit Standpunkt i Sagen; det fastholdes aldeles ubrødelig fra Regjeringens Side, og der er derom fuldstændig Enighed imellem Regie-